

Obsah S ve statkových hnojivech

Významným zdrojem síry mohou být v některých zemích, zejména v severozápadní Evropě, také statková hnojiva. Např. v Dánsku je dodáváno ročně v průměru kolem 15 t statkových hnojiv na ha zemědělské půdy.

Chlévský hnůj obsahuje 0,9-1,2 kg S.t⁻¹, zatímco kejda pouze 0,4 až 0,5 kg S.t⁻¹ (KNUDSEN, PEDERSEN, 1993; PEDERSEN *et al.*, 1998). Podle ČERMÁKA A KRÁLOVCE (1999) se obsah veškeré síry v chlévském hnoji pohybuje v rozmezí 0,3-0,9, v kejdě skotu 0,3-0,6 a v čistírenských kalech 1,1-1,4 % S v sušině. Celková síra v organických hnojivech se skládá z různých sirných sloučenin. ERIKSEN *et al. cit.* BLOEM (1998) uvádí, že 20 % síry je v sulfidové formě, 40 % tvoří organická síra vázaná na uhlík a kolem 40 % činí organické a anorganické sírany. Přitom pouze síra z anorganických síranů je rostlinám přístupná ihned po aplikaci. Sulfidická síra může volatilizovat při rozmetání jako H₂S nebo je fixována, zejména do sulfidů kovů, a organicky vázaná síra musí být nejprve mineralizována než může být přijata rostlinami.

Protože dusík a síra se v rostlině vyskytuje v poměru přibližně 15:1 (DIJKSHOORN, VAN WIJK, 1967), jeví se vhodné počítat množství síry dodané do půdy hnojem jako 6,7 % dusíku aplikovaného touto cestou (ERIKSEN *et al.*, 1998), tzn., že na každý kilogram dusíku aplikovaný ve statkových hnojivech má připadat 0,07 kg síry (FLOHROVÁ, 2000).

Role stájových hnojiv jako významného zdroje síry pro rostliny byla v minulosti přeceňována (HENDRIX *et al. cit.* ERIKSEN *et al.*, 1998). Laboratorní testy ERIKSENA (1994) ukazují, že pouze 5-7 % S v organických hnojivech je absorbováno rostlinami. SCHEFFER A SCHACHTSCHABEL (1992) uvádějí, že organickým hnojením se v německém zemědělství dodá do půdy kolem 4 kg S.ha⁻¹.